

Sieben gegen Theben

Prologos

- [1] [Έτεοκλής]: Κάδμου πολὺ ται_χρὴ λέγειν τὰ καὶ ρια
- [2] δστις φυλάσσειπρᾶ γος ἐν πρύμνη πόλεως
- [3] οἴκα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὑπνῳ.
- [4] εἰ μὲν γὰρ εῦ πράξαι μεν, αἱ τία θεοῦ·
- [5] εἰ δ' αὐθ', δοῦλοι γένοιτο, συμφορὰ τύχοι,
- [6] Ἐτεοκλέντες ἀνεῖς πολὺς κατὰ πτόλιν
- [7] ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν φροιμίοις πολυρόθοις
- [8] οἰμώγμασίν θ', ὡν Ζεὺς ἀλεξητήριος
- [9] ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.
- [10] ὑμᾶς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλαζίποντ' ξτι
- [11] ἥβης ἀκμαίας καὶ τὸν ξηβον χρόνῳ,
- [12] βλαστῇ μὸν ἀλδαίνον τασῶ ματος πολύν,
- [13] ὕραν τ' ἔχονθ' ἔκαστον στε συμπρεπές,
- [14] πόλει τ' ἄρηγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων
- [15] βωμοῖσι, τιμὰς μὴ ξαλει φθῆναι ποτε·
- [16] τέκνοις τε, Γῆ τε μητρὶ, φιλτάτη τροφῷ·
- [17] ἡ γὰρ νέους ἔρπον ταξεύ μενεῖ πέδω,
- [18] ἄπαν ταπαν δοκοῦ σαπατ δείας ὅτλον,
- [19] ἐθρέψατ' οἰκητῇ φασάσπιδη φόρους
- [20] πιστοὺς ὅπως γένοισθεπρὸς χρέος τόδε.

- [21] καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἦμαρ εὖ ρέπει θεός·
- [22] χρόνον γὰρ ἦδη τόνδε πυριγηρουμένοις
- [23] καλῶς τὰ πλεῖω πόλει μοσ ἐκ θεῶν κυρεῖ.
- [24] νῦν δ' ὡς ὁ μάντις φησίν, οἰωνῶν βοτήρ,
- [25] ἐν ὀσὶ νῷ μῶν καὶ φρεσίν, πυρὸς δίχα,
- [26] χρηστῇρίους ὅρνιθας ἔψευδες τέχνη·
- [27] οὔτος τοιῶν δεδεσπότης μαντευμάτων
- [28] λέγει μεγίστην προσβολὴν Αχαιαῖα
- [29] νυκτηγορεῖσθαικάπιβου λεύσειν πόλει.
- [30] ἀλλ' ἐς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων
- [31] ὁρμᾶσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχίᾳ,
- [32] πληροῦτε θωρακεῖα, κάπισέλμασιν
- [33] πύργων στάθητε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις
- [34] μίμνοντες εὖ θαρσεῖτε, μηδ' ἐπιλύδων
- [35] ταρβεῖτ' ἄγαν ὅμιλον εὖ τελεῖ θεός.
- [36] σκοποὺς δὲ κάγω καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ
- [37] ἐπεμψα, τοὺς πέποιθαμή ματῶν ὁδῷ·
- [38] καὶ τῶνδ' ἀκούσασού τι μὴ ληφθῶ δόλῳ.
- [39] [Ἄγγελος]: Ἐτέοικλεες, φέριστε Καδμείων ἄναξ,
- [40] ἥκω σαφῇ τάκει θενέκ στρατοῦ φέρων,
- [41] αὐτὸς κατόπτηςδ' εἴμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων.
- [42] ἄνδρες γὰρ ἐπτά, θούριοι λοχαγέται,
- [43] ταυροσφαγοῦντες μελάνδετον σάκος

- [44] καὶ θιγ γάνον τες χερ σὶ ταυ ρείου φόνου,
- [45] Ἀρη τ', Ἐνυ ὡ, καὶ φιλαί ματον Φόβον
- [46] ὥρκω μότη σανή πόλει κατα σκαφὰς
- [47] θέντες λαπάξ εινά στυ Καδ μείων βίᾳ,
- [48] ἦ γῆν θανόν τες τήν δε φυράσειν φόνῳ.
- [49] μνημεῖ ἄθ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦ σινές δόμους
- [50] πρὸς ἄρμ' Ἀδρά στουχερ σὶν ἔστεφον, δάκρυ
- [51] λείβον τες· οἴκτος δ' οὐτις ἦν διὰ στόμα.
- [52] σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων
- [53] ἔπινει, λεόντωνώς Ἀρη δεδορκότων.
- [54] καὶ τῶν δε πύστις οὐκ ὅκνω χρονίζεται.
- [55] κληρουμένους δ' ἔλειπον, ὡς πάλω λαχὼν
- [56] ἔκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.
- [57] πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ὅρας ἐκ κρίτους πόλεως
- [58] πυλῶν ἐπ' ἔξοδοι σιτά γευσατ τάχος.
- [59] ἐγγὺς γὰρ ἡδη πάνοπλος Ἀριγείων στρατὸς
- [60] χωρεῖ, κονίει, πεδία δ' ἀργηστὴς ἀφρὸς
- [61] χραίνει σταλαγμοῖς ἐπιπικῶν ἐκ πλευμόνων.
- [62] σὺ δ' ὡστε ναὸς κεδυὸς οἰακο στρόφος
- [63] φράξαι πόλισμα, πρὶν καταγίσαι πνοὰς
- [64] Ἀρεως· βοῶ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ.
- [65] καὶ τῶν δε καυρὸν ὅστις ὡκιστος λαβέ.
- [66] κάγω τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον

- [67] ὁφθαλ_{μὸν} ξιω, καὶ σαφηνεία λόγου
- [68] εἰδῶς τὰ τῶν θύραθενά βλαβής ἔση.
- [69] [Ἐτεοκλῆς]: ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ καὶ πολισσοῦχοι θεοί,
- [70] Ἀρά τ' Ἐρινὺς πατρὸς ἡ μεγασθενίς,
- [71] μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον
- [72] ἐκθαμνίση τε δηλώτον, Ἐλάδος
- [73] φθόγγον χέουσαν, καὶ δόμους ἐφεστίους.
- [74] ἐλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν
- [75] ζυγοῖ σι δου λίοι σιμή ποτε σχεθεῖν.
- [76] γένεσθε δ' ἀλκή· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν.
- [77] πόλις γὰρ εὖ πράσσουσαδαί μονας τίει.

Parodos

- [78] [Χορός]: θρέομαι φοβερὰ μεγάλα ἄχη
- [79] μεθεῖται στρατός· στρατόπεδον λιπῶν
- [80] ῥεῖ πολὺς ὅδε λεώς πρόδρομος ἵπποτας.
- [81] αἱθερία κόνις με πείθει φανεῖσ',
- [82] ἄναυδος σαφῆς ἔτυμος ἄγγελος.
- [83] ἔτι δὲ γάρ εἶμάς πεδί' ὄπλόκτυπ' ὠ||τὶ
- [84] χρίμπτει βοάν· ποτᾶται, βρέμει δ'
- [85] ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὄροτύπου.
- [86] ίὼ ίὼ
- [87] ίὼ θεοὶ θεαί τ' ὄρόμενον κακὸν

- [88] βοῶς τειχέων ὑπερ ἀλεύσατε.
- [89] ὁ λεύκασπις ὅρνυται λαὸς εὐ||τρεπὴς
- [90] ἐπὶ πόλιν διώκων πόδα.
- [91] τίς ἄρα βύσεται, τίς ἄρ' ἐπαρκέσει
- [92] θεῶν ἢ θεᾶν;
- [93] πότερα δῆτ' ἐγὼ πάτρια ποτιπέσω
- [95] βρέτη δαιμόνων;
- [96] ἵω μάκαρες εὔεδροι,
- [97] ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι· τί μέλ||λομεν
- [98] ἀγάστονοι;
- [100] ἀκούετ' ἥούκ | ἀκούετ' ἀσπίδων | κτύπον;
- [101] πέπλων καὶ στεφέων πότ' εἰ μὴ νῦν ἀμ||φὶ
- [102] λιτάν' ἔξομεν;
- [103] κτύπον δέδορ | κα·πάτα | γος οὐχ | ἐνδὲ δοράς.
- [104] τί βέξεις; προδώσεις, παλαίχθων
- [105] Ἀρης, τὰν τεάν;
- [106] ὡ χρυσοπήληξδαῖ μον ἔπιδ' ἔπιδε πόλιν
- [107] ἄν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου.

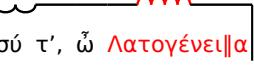
Strophe 1

- [109] [Χορός]: Θεοὶ πολιάρχοι πάντες ἵτε χθονὸς·
- [110] ἴδετε παρθένων
- [111] ίκέσιον λόχον δουλοσύνας ὑπερ.

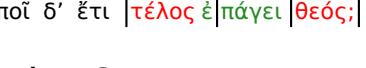
- [112] κῦμα περὶ πτόλιν δοχμολόφων ἀνδρῶν
- [115] καχλάζει πνοαῖς Ἀρεος ὄρόμενον.
- [116] ἀλλ', ὦ Ζεῦ πάτερ παντὸς ἔχων τέλος,
- [117] πάντως ἄρηξον δάίων ἄλωσιν.
- [120] Ἀργέιοι δὲ πόλισμα Κάδμου
- [121] κυκλοῦνται· φόβος δ' ἀρήων ὅπλων
- [122] δονεῖ, διὰ δέ τοι γενύων ἵππιών
- [123] μινύρονται φόνον χαλινοί.
- [124] ἐπτὰ δ' ἀγάνορες πρέποντες στρατοῦ
- [125] δορυσσοῖς σαγαῖς πύλαις ἐβδόμαις
- [126] [Zele ost]
- [127] προσίστανται πάλῳ λαχόντες.

Antistrophe 1

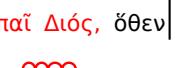
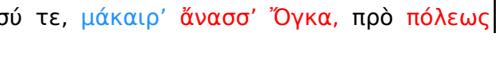
- [128] [Χορός]: σύ τ', ὦ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος,
- [129] ῥυσίπολις γενοῦ,
- [130] Παλλάς, δ' θ' ἵππιος ποντομέδων ἄναξ
- [131] ἰχθυβόλῳ Ποσειδάων μαχανᾷ,
- [132] ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.
- [135] σύ τ', Ἀρης, φεῦ, φεῦ, πόλιν ἐπώνυμον
- [136] Κάδμου φύλαξον κήδεσσαί τ' ἐναργῆς.
- [140] καὶ Κύπρις, ἄτε γένους προμάτωρ,
- [141] ἄλευσον· σέθεν γὰρ ἐξ αἴματος
- [142] γεγόναμεν· λιταῖσί σε θεοκλύτοις

- [143] ἀυτοῦσαι πελαζόμεσθα.
- [145] καὶ σύ, Λύκει' ἄναξ, Λύκειος γενοῦ
- [146] στρατῷ δαίῳ στόνων ἀντίτας.
- [147] σύ τ', ὡ **Λατογένει||α**
- [148] κούρα, τόξον εὔτυκάζου.

Strophe 2

- [149] [Χορός]: ἔ ἔ ἔ ἔ,
- [150] ὅτοβον ἀρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω·
- [151] ὥ πότνι' Ἡρα.
- [152] ἔλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι.
- [153] Ἀρτεμι φίλα,
- [155] δοριτίνακτος αἰθὴρ δ' ἐπιμαίνεται.
- [156] τί πόλις ἄμμι πάσχει, τί γενήσεται;
- [157] ποῖ δ' ἔτι | τέλος ἔ πάγει | θεός;

Antistrophe 2

- [158] [Χορός]: ἔ ἔ ἔ ἔ,
- [158b] ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθὰς ἔρχεται·
- [159] ὥ φίλ' Ἀπολλον·
- [160] κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων,
- [161] παῖ Διός, ὅθεν
- [162] πολεμόκραντον ἄγνὸν τέλος ἐν μάχᾳ.
- [163] σύ τε, μάκαιρ' ἄνασσ' Ὄγκα, πρὸ πόλεως

[165] ἐπτάπυλον ἔδος | ἐπιρρύου.

Strophe 3

[166] [Χορός]: ίω παναρκεῖς θεοί,
[167] ίω τέλειοι τέλειαι τε γᾶς
[168] τᾶσδε πυργοφύλακες,
[169] πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ'
[170] ἐτεροφώνω στρατῷ.
[171] κλύετε παρθένων κλύετε πανδίκως
[172] χειροτόνους λιτάς.

Antistrophe 3

[174] [Χορός]: ίω φίλοι δαίμονες,
[175] λυτήριοι τ' ἀμφιβάντες πόλιν,
[176] δείξαθ' ώς φιλοπόλεις,
[177] μέλεσθε θ' ιερῶν δημίων,
[178] μελόμενοις τ' ἄλξατε·
[179] φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὄργίων
[180] μνήστορες ἔστε μοι.

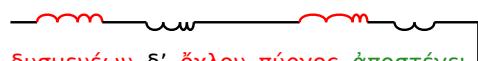
[181] [Ἐτεοκλῆς]: ὑμᾶς | ἔρω | τῷ,θρέμ | ματ' οὐκ | ἀνα | σχετά,
[182] ἦ ταῦτ' | ἄριστακαὶ | πόλει | σωτή | ρια,
[183] στρατῷ | τε θάρ | σος τῷ | δε πυρ | γηρου | μένω,
[185] βρέτη | πεσού | σας πρὸς | πολισ | σούχων | θεῶν
[186] αὕειν, | λακά | ζειν,σω | φρόνων | μισή | ματα;

- [187] μῆτ' ἐν |**κακοῦ**σιμῆτ' |ἐν εὐεστοῖ φίλη|
- [188] ξύνοι**κος** εἴην τῷ γυναικείῳ γένει.
- [189] κρατοῦσα μὲν γὰρ οὐχ ὄμιλητὸνθράσος,
- [190] δείσασα δ' οἴκω καὶ πόλει πλέον κακόν.
- [191] καὶ νῦν πολὺ ταιςτάσδε διαδρόμους φυγὰς
- [192] θεῖσαι διερροθήσατψυχον κάκην.
- [193] τὰ τῶν θύραθενδ' ὡς ἄριστ' ὀφέλλεται,
- [194] αὐτοὶ δ' ὑπ' αὐτῶν ἐνδιθεν πορθούμεθα.
- [195] τοιαῦτά τὰν γυναιξισυνναίων ἔχοις.
- [196] κεὶ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
- [197] ἀνὴρ γυνή τε χῶτι τῶν μεταίχμιον,
- [198] ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλεύσεται,
- [199] λευστῆρα δῆμου δ' οὕτι μὴ φύγη μόρον.
- [200] μέλει γὰρ ἀνδρί, μὴ γυνὴ βουλευέτω,
- [201] τάξωθεν· ἐνδον δ' οὐσα μὴ βλάβην τίθει.
- [202] ἥκουσας ἥούκ ἥκουσας, ἥκωφῇ λέγω;
- [203] [Χορός]: ὦ φίλον Οἰδίπου τέκος, ἔδεισ' ἀκού||σασα|
- [204] τὸν ἀρματόκτυπον ὅτοβον ὅτοβον,
- [205] ὅτε τε σύριγγες ἐκλαγξαν ἐλίτροχοι,
- [206] ἵππικῶν τ' ἀπύαν πηδαλίων διὰ στόμα
- [207] πυριγενετᾶν χαλινῶν.
- [208] [Ἐτεοκλῆς]: τί οὖν; ὁ ναύτης ἄρα μὴ σ πρῶραν φυγῶν
- [209] πρύμνηθεν ηὔρε μηχανὴν σωτηρίας,

- [210] νεώς | καμού|σηςπον|τίω πρὸς κύ|ματι;
- [211] [Χορός]: ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἥλθον ἀρ||χαῖα
- [212] βρέτη, θεοῖσι πίσυνος, νιφάδος
- [213] δτ' ὀλοᾶς νειφομένας βρόμος ἐν πύλαις.
- [214] δὴ τότ' ἥρθην φόβῳ πρὸς μακάρων λιτάς, πόλεως
- [215] ἵν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν.
- [216] [Ἐτεοκλῆς]: πύργον στέγειν εὔχε|σθεπολέ|μιον δόρυ.
- [217] οὐκοῦν |τάδ' ἔ|σται πρὸς θεῶν· |ἀλλ' οὖν |θεοὺς
- [218] τοὺς τῆς |ἀλού|σηςπόλε|ος ἐ|κλείπειν λόγος.
- [219] [Χορός]: μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν
- [220] ἄδε πανάγυρις, μηδ' ἐπίδοιμι τάνδ'
- [221] ἀστυδρομουμέναν πόλιν καὶ στράτευμ'
- [222] ἀπτόμενον πυρὶ δαίῳ.
- [223] [Ἐτεοκλῆς]: μή μοι θεοὺς καλοῦ σαβου|λεύου κακῶς.
- [224] πειθαρχία |γάρ ἐ|στι τῆς εύπραξίας
- [225] μήτηρ, γυνὴ |σωτῆρος· ὃδ' ἔχει λόγος.
- [226] [Χορός]: ἔστι· θεοῦ δ' ἔτ' ισχὺς καθυπερτέρα·
- [227] πολλάκι δ' ἐν κακοῖσι τὸν ἀμάχανον
- [228] κάκ χαλεπᾶς δύας ὑπερθ' ὁμμάτων
- [229] κρημναμενᾶν νεφελᾶν ὄρθοι.
- [230] [Ἐτεοκλῆς]: ἀνδρῶν |τάδ' ἔ|στι, σφάγια καὶ χρηστήρια
- [231] θεοῖσιν ἔρδειν πολεμίων πειρωμένους·
- [232] σὸν δ' αὖ |τὸ σιγᾶν καὶ μένειν εἴσω δόμων.

[233] [Χορός]: διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον,

[234] δυσμενέων δ' ὅχλον πύργος ἀποστέγει.

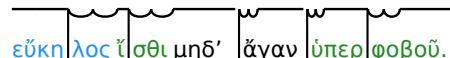
[235] [Χορός]: τίς τάδε νέμεσις στυγεῖ;

[236] [Ἐτεοκλής]: οὗτοι φθονῶσι δαιμόνων τιμᾶν γένος·

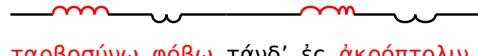
[237] ἀλλ' ὡς πολύ ταξμὴ κακοσπλάγχνους τιθῆς,

[238] εὔκηλος ἵσθι μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.

[239] [Χορός]: ποτίφατον κλύουσα πάταγον ἀνάμιγα

[240] ταρβοσύνω φόβῳ τάνδ' ἐς ἀκρόπτολιν,

[241] τίμιον ξδος, ίκόμαν.

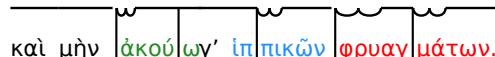
[242] [Ἐτεοκλής]: μή νυν, ἔὰν θνήσκον ταξὴ τετρωμένους

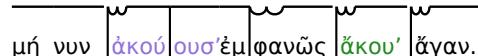
[243] πύθησθε, κωκυτοῖσινάρπαλίζετε.

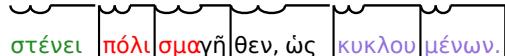
[244] τούτῳ γὰρ Ἀρης βόσκεται, φόνῳ βροτῶν.

[245] [Χορός]: καὶ μὴν ἀκούωντος ἐπιπικῶν φρυαγμάτων.

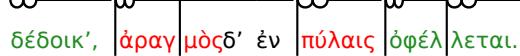
[246] [Ἐτεοκλής]: μή νυν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἄκουοντος.

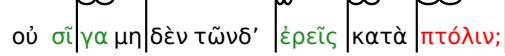
[247] [Χορός]: στένει πόλισμαγῆθεν, ὡς κυκλουμένων.

[248] [Ἐτεοκλής]: οὐκοῦν ἔμ' ἀρκεῖ τῶν δε βουλεύειν πέρι.

[249] [Χορός]: δέδοικ', ἀραγμὸς ἐν πύλαις ὁφέλειται.

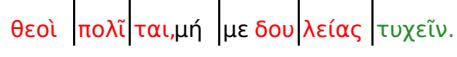
[250] [Ἐτεοκλής]: οὐ σὺ γα μηδὲν τῶνδ' ἔρεις κατὰ πτόλιν;

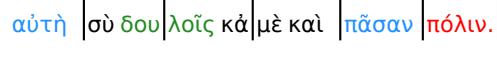
[251] [Χορός]: ὦ ξυντέλεια, μὴ προδῶς πυργώματα.

[252] [Ἐτεοκλής]: οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχήσῃ τάδε;

[253] [Χορός]: θεοὶ πολῖται μή με δουλείας τυχεῖν.

[254] [Ἐτεοκλής]: αὐτὴ σὺ δουλοῖς καὶ μὲ καὶ πᾶσαν πόλιν.

[255] [Χορός]: ὦ παγκρατές Ζεῦ, τρέψων εἰς ἔχθροὺς βέλος.

[256] [Έτεοκλής]: Ὡς Ζεῦ, γυναικῶνον ὡς πασας γένος.

[257] [Χορός]: μοχθηρόν, ὡς σπεράνδρας ὡν ἀλῷ πόλις.

[258] [Έτεοκλής]: παλινστομεῖς αὖθιγάνουσ' ἀγαλμάτων;

[259] [Χορός]: ἀψυχίᾳ γὰρ γλῶσσαν ἀρπάζει φόβος.

[260] [Έτεοκλής]: αἰτουμένῳ μοι κοῦφον εἰ δοίης τέλος.

[261] [Χορός]: λέγοις ὅν ὡς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι.

[262] [Έτεοκλής]: σίγησον, ὡς τάλαινα, μὴ φίλους φόβει.

[263] [Χορός]: σιγῶ· σὸν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.

[264] [Έτεοκλής]: τοῦτ' ἀντ' ἐκείνωντού πος αἱροῦμαι σέθεν.

[265] καὶ πρός γε τούτοις, ἐκτὸς οὐσ' ἀγαλμάτων,

[266] εὔχου τὰ κρείσσω, ξυμάχους εἶναι θεούς.

[267] κάμῶν ἀκούσασ' εὐγάλμάτων, ἔπειτασὺ

[268] δόλοιγυμὸν ἵερὸν εὔμενῇ παιώνισον,

[269] Ἐλληνικὸν νόμισμαθυστάδος βοῆς,

[270] θάρσος φίλοις, λύουσαπολέμιον φόβον.

[271] ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς,

[272] πεδιονόμοις τε κάγορᾶς ἐπισκόποις,

[273] Δίρκης τε πηγαῖς, ὕδατί τ' ἵσμηνοῦ λέγω

[274] εὖξιν τυχόντων καὶ πόλεως σεσωμένης,

[275] μήλοι σιν αἱμάσσον ταξέστιας θεῶν,

[276] [ταυροκτονοῦν ταξθεοῖσιν, ὥδ' ἐπεύχομαι]

[277] θύσειν τροπαῖαδαίων δέσσθηματα,

[278] στέψω λάφυραδουρίπληχθ' ἀγνοῖς δόμοις.

- [279] στέψω πρὸ να ὥν, πολεμίων δ' τὰ ἐσθήματα
- [280] τοιαῦτ' ἐπεύχουμὴ φιλοστόνως θεοῖς,
- [281] μηδ' ἐν ματαῖοικά γρίοις ποιφύγμασιν.
- [282] οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγης τὸ μόριμον.
- [283] ἐγὼ δέ γ' ἄνδρας ἔξ έμοι σὺν ἐβδόμῳ
- [284] ἀντηρέτας ἔχθροι σιτὸν μέγαν τρόπον
- [285] εἰς ἐπτατειχεῖξόδους τάξω μολών,
- [286] πρὶν ἄγγέλους σπερχνούς τε καὶ ταχυρόθους
- [287] λόγους ἵκεσθαικαὶ φλέγειν χρείας ὑπο.

Stasimon

Strophe 1

- [288] [Χορός]: μέλει, φόβω δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ·
- [289] γείτονες δὲ καρδίας
- [290] μέριμναι ζωπυροῦσι τάρβος
- [291] τὸν ἀμφιτειχῆ λεών,
- [292] δράκοντας ὡς τις τέκνων
- [293] ὑπερδέδοικεν λεχαίων δυσευνάτορας
- [294] πάντρομος πελειάς.
- [295] τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους
- [296] πανδαμεὶ πανομιλεὶ
- [297] στείχουσιν. τί γένωμαι;
- [298] τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν

- [299] Ιάπτουσι πολίταις
- [300] χερμάδ' ὀκριόσσαν.
- [301] παντὶ τρόπῳ, Διογενεῖς
- [302] θεοί, πόλιν καὶ στρατὸν
- [303] Καδμογενῆ ρύεσθε.

Antistrophe 1

- [304] [Χορός]: ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον
- [305] τᾶσδ' ἄρειον, ἔχθροῖς
- [306] ἀφέντες τὰν βαθύχθον' αἴαν,
- [307] ὕδωρ τε Διρκαῖον, εὐ||τραφέστατον
- [308] πωμάτων
- [309] ὅσων Υησιν Ποσειδᾶν δὲ γαιάοχος
- [311] Τηθύος τε παιδες.
- [312] πρὸς τάδ', ὡς πολιοῦχοι
- [313] θεοί, τοῖσι μὲν ἔξω
- [314] πύργων ἀνδρολέτειραν
- [315] κῆρα, ψίφοπλον ἄταν,
- [316] ἐμβαλόντες ἄροισθε
- [317] κῦδος τοῖσδε πολίταις.
- [318] καὶ πόλεως ρύτορες ἔστι
seid
itjis
- [319] εὔεδροί τε στάθητ'
- [320] ὀξυγόροις λιταῖσιν.

Strophe 2

- [321] [Χορός]: οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ὥδ' ἀγυγίαν
- [322] Ἀέδα προϊάψαι, δορὸς ἄγραν
- [323] δουλίαν ψαφαρᾶ σποδῶ
- [324] ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν
- [325] περθομέναν ἀτίμως,
- [326] τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι,
- [327] ἐξ, νέας τε καὶ παλαιὰς
- [328] ἵπηδὸν πλοκάμων, περιρρηγνυμένων
- [329] φαρέων. βοᾶ
- [330] δ' ἐκκενουμένα πόλις,
- [331] λαΐδος ὀλλυμένας μιξοθρόου.
- [332] βαρείας τοι τύχας προταρβῶ.

Antistrophe 2

- [333] [Χορός]: κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόποις ὡμοδρόποις
- [334] νομίμων προπάροιθεν διαμεῖψαι
- [335] δωμάτων στυγερὰν ὁδόν·
- [336] τί; τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω
- [337] βέλτερα τῶνδε πράσσειν·
- [338] πολλὰ γάρ, εὗτε πτόλις δαμασθῆ,
- [339] ἐξ, δυστυχῆ τε πράσσει.
- [340] ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει, φονεύῃ,
- [341] τὰ δὲ πυρφορεῖ· καπνῷ

- [342] χραίνεται πόλισμ' ἄπαν·
- [343] μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας
- [344] μιαίνων εύσέβειαν Ἀρης.

Strophe 3

- [345] [Χορός]: κορκορυγαὶ δ' ἀν' ἄστυ, προτὶ δ' ὁρκάνα
- [346] πυργῶτις· πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ
- [347] ἀμφὶ δορὶ κλίνεται·
- [348] βλαχαὶ δ' αἰματόεσσαι
- [349] τῶν ἐπιμαστιδῶν
- [350] ἀρτιτρεφεῖς βρέμονται.
- [351] ἀρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν ὄμαίμονες·
- [352] ξυμβολεῖ φέρων φέροντι,
- [353] καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ,
- [354] ξύννομον θέλων ἔχειν,
- [355] οὕτε μεῖον οὕτ' ίσον λελιμένοι.
- [356] τὰ δ' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα.

Antistrophe 3

- [357] [Χορός]: παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμάδις πεσὼν
- [358] ἀλγύνει κυρήσας· πικρὸν
- [359] δ' ὅμμα θαλαμηπόλων·
- [360] πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος
- [361] γᾶς δόσις οὐτιδανοῖς

- [362] ἐν ῥοθίοις φορεῖται.
- [363] δημωίδες δὲ καινοπήμονες νέαι·
- [364] τλάμον' εύνὰν αίχμαλωτον
- [365] ἀνδρὸς εύτυχοῦντος ὃς
- [366] δυσμενοῦς ὑπερτέρου
- [367] ἔλπις ἔστι νύκτερον τέλος μολεῖν,
- [368] παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίρροθον.
- [369] [Ἡμιχόριον Α]: ὅ τοι κατόπτης, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, στρατοῦ
- [370] πευθώ τιν' ή μῖν, ὡς φίλαι, νέαν φέρει,
- [371] σπουδῆ διώ κωνπομπίμους χνόας ποδῶν.
- [372] [Ἡμιχόριον Β]: καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' αὐτὸς Οὐ δίπου τόκος
- [373] εἰς ἀρτίκολον ἄγγελον λόγον μαθεῖν.
- [374] σπουδῆ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα.
- [375] [Ἄγγελος]: λέγοιμ' ἀν εἰ δῶς εῦ τὰ τῶν ἐναντίων,
- [376] ὡς τ' ἐν πύλαις ἔκαστος εἴληχεν πάλον.
- [377] Τυδεὺς μὲν ἦδη πρὸς πύλαις προιτίσιν
- [378] βρέμει, πόρον δ' ισμηνὸν οὐκ ἔφεράν
- [379] ὁ μάντις· οὐ γάρ σφάγια γίγνεται καλά.
- [380] Τυδεὺς δὲ μαργῶν καὶ μάχης λελιμένος
- [381] μεσημβριναῖς κλαγγαῖσινώς δράκων βοᾷ·
- [382] θείνει δ' ὄνεί δει μάντιν οἱ κλείδην σοφόν,
- [383] σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχία.
- [384] τοιαῦτ' ἀντῶντρεῖς κατασκίους λόφους

- [385] σείει, κράνους χαίτωμ', ύπ' ἀσπίδος δ' ἔσω
- [386] χαλκή λατοι κλάζου σικώ δωνες φόβον·
- [387] ἔχει δ' ὑπέρ φρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε,
- [388] φλέγονθ' ύπ' ἀστροις οὐρανὸν τετυγ μένον·
- [389] λαμπρὰ δὲ πανσέλη νοξέν μέσω σάκει,
- [390] πρέσβι στον ἄστρων, νυκτὸς ὁ φθαλμός, πρέπει.
- [391] τοιαῦτ' ἀλύωνταις ὑπερκόμποις σαγαῖς
- [392] βοῶ παρ' ὅχθαις ποταμίαις, μάχης ἐρῶν,
- [393] ἵππος χαλινῶνταις κατασθμαίνων μένει,
- [394] δστις βοὴν σάλπιγ γοςόρμαίνει μένων.
- [395] τίν' ἀντιτάξειτῷ δε; τίς Προίτου πυλῶν
- [396] κλήθρων λυθέντων προστατεῖν φερέγγυος;
- [397] [Ἐτεοκλῆς]: κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὐ τιν' ἀντρέσαιμ' ἔγω,
- [398] οὐδ' ἐλκοποιὸγίγνεται τὰ σήματα·
- [399] λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουσ' ἄνευ δορός.
- [400] καὶ νύκτα ταύτην ἦν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος
- [401] ἄστροι σι μαρμαίρου σανούρανοῦ κυρεῖν,
- [402] τάχ' ἀν γένοις τομάντις ἀνοίᾳ τινί.
- [403] εἰ γὰρ θανόντινός ἐπ' ὁ φθαλμοῖς πέσοι,
- [404] τῷ τοι φέροντισῆμ' ὑπέρκομπον τόδε
- [405] γένοιτ' ἀν δρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον,
- [406] καύτὸς καθ' αὖτοῦ τήνδ' ὕβριν μαντεύσεται.
- [407] ἔγὼ δὲ Τυδεῖ κεδνὸν Ἀστακοῦ τόκον

- [408] τῶνδ' ἀντιτάξωποστάτην πυλωμάτων,
- [409] μάλ' εὔγενῆ τε καὶ τὸν Αἰσχύνης θρόνον
- [410] τιμῶν τα καὶ στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους.
- [411] αἰσχρῶν γὰρ ἀργός, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ.
- [412] σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὃν Ἀρης ἐφείσατο,
- [413] βίζωμ' ἀνεῖται, κάρτα δ' ἔστ' ἐνχώριος,
- [414] Μελάνιππος· ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἀρης κρινεῖ·
- [415] Δίκη δ' ὄμαιμων κάρτα νιν προστέλλεται
- [416] εἴργειν τεκούσημη τρὶς πολέμιον δόρυ.
- [417] [Χορός]: τὸν ἀμόν νυν ἀντίπαλον εύτυχεῖν
- [418] θεοὶ δοῖεν, ὡς δικαίως πόλεως
- [419] πρόμαχος ὅρνυται· τρέμω δ' αἰματηφόρους
- [420] μόρους ὑπὲρ φίλων
- [421] ὄλομένων ιδέσθαι.
- [422] [Ἄγγελος]: τούτω μὲν οὐ τῶς εὔτυχεῖν δοῖεν θεοί·
- [423] Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἡλέκτραι σινεῖ ληχεν πύλαις,
- [424] γίγας ὅδ' ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένου
- [425] μείζων, ὁ κόμποις δ' οὐ κατ' ἀνθρωπον φρονεῖ,
- [426] πύργοις δ' ἀπειλεῖ δείν', ἂ μὴ κραίνοι τύχη·
- [427] θεοῦ τε γὰρ θέλον τοξέκπερσειν πόλιν
- [428] καὶ μὴ θέλον τόσφησιν, οὐδὲ τὴν Διός
- [429] ἔριν πέδοι σκήψασαν ἐμποδὼν σχεθεῖν.
- [430] τὰς δ' ἀστραπάς τε καὶ κεραυνίους βολὰς

- [431] μεσημβρινοῦ σιθάλπεσιν προσήκασεν.
- [432] ἔχει δὲ σῆμα γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,
- [433] φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὡπλισμένη.
- [434] χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν πρήσω πόλιν.
- [435] τοιῷ δε φωτὶ πέμπε— τίς ξυστήσεται,
- [436] τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ;
- [437] [Ἐτεοκλῆς]: καὶ τῷ δε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.
- [438] τῶν τοι ματαίωνάν δράσιν φρονημάτων
- [439] ή γλῶσσ' ἀληθῆγύγνεται κατήγορος·
- [440] Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ, δρᾶν παρεσκευασμένος,
- [441] θεοὺς ἀτίζων, κάποιοι μνάζων στόμα
- [442] χαρᾶ ματαίαθνη τὸς ὥν εἰς οὐρανὸν
- [443] πέμπει γεγωνὸν, οὐδὲν καί μαίνοντ' ἔπη·
- [444] πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκη τὸν πυρφόρον
- [445] ἤξειν κεραυνόν, οὐδὲν ἐξηκασμένον
- [446] μεσημβρινοῦ σιθάλπεσιν τοῖς ἡλίου.
- [447] ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ, κείστομαργόσεστ' ἄγαν,
- [448] αἴθων τέτακταλῇ μα, Πολυφόντου βία,
- [449] φερέγγυον φρούρῃ μα, προστατηρίας
- [450] Ἀρτέμιδος εὔνοίαισισύν τ' ἄλλοις θεοῖς.
- [451] λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.
- [452] [Χορός]: ὅλοιθ' δις πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται,
- [453] κεραυνοῦ δέ νιν βέλος ἐπισχέθοι,

- [454] πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον, πωλικῶν
- [455] θ' ἔδω λίων ὑπερ κόπω
- [456] δορί ποτ' ἐκλαπάξαι.
- [457] [Ἄγγελος]: καὶ μήν τὸν ἐν τεῦθεν λαχόν ταπρὸς πύλαις
- [458] λέξω· τρίτῳ γὰρ Ἐτεόκλω τρίτος πάλος
- [459] ἔξ ὑπτίου 'πήδη σενεύ χάλκου κράνους,
- [460] πύλαι σι Νη ὴστῃ σιπρο σβαλεῖν λόχον.
- [461] ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρ σινέμ βριμω μένας
- [462] δινεῖ, θελούσας πρὸς πύλαις πεπτω κέναι.
- [463] φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρον τρόπον,
- [464] μυκτηροκόμποις πνεύμασιν πληρούμενοι.
- [465] ἐσχημάτισταιδ' ἀσπὶς οὐ σμικρὸν τρόπον·
- [466] ἀνὴρ ὄπλιτηςκλιμακος προσαμβάσεις
- [467] στείχει πρὸς ἔχθρῶν πύργον, ἐκπέρσαι θέλων.
- [468] βοᾷ δὲ χούτος γραμμάτων ἐν ξυλαβαῖς,
- [469] ὡς οὐδ' ἀνἈρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων.
- [470] καὶ τῷδε φωτὶ πέμπετον φερέγγυον
- [471] πόλεως ἀπείργειντῆσδε δούλιον ζυγόν.
- [472] [Ἐτεοκλῆς]: πέμποιμ' ἀνὴδη τόνδε, σὺν τύχῃ δέ τῷ.
- [473] καὶ δὴ πέπεμπταικόμπον ἐν χεροῖν ἔχων,
- [474] Μεγαρεύς, Κρέον τοςπέρμα τοῦ σπαρτῶν γένους,
- [475] δος οὐτι μάργων ἵππικῶν φρυαγμάτων
- [476] βρόμον φοβηθεὶς οὐ πυλῶν χωρήσεται,

- [477] ἀλλ' ἦ θανὼν τροφεῖ απληγώσει χθονί,
- [478] ἦ καὶ δύ' ἄνδρε καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος
- [479] ἔλῶν λαφύροιςδῶ μα κοσμήσει πατρός.
- [480] κόμπαζ' ἐπ' ἄλλω, μηδέ μοι φθόνει λέγων.
- [481] [Χορός]: ἐπεύχομαι τῷδε μὲν εὔτυχεῖν, ιώ
- [482] πρόμαχ' ἔμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.
- [483] ὡς δ' ὑπέραυχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει
- [484] μαινομένᾳ φρενί, τώς νιν
- [485] Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων.
- [486] [Ἄγγελος]: τέταρτος ἄλλος, γεύτονας πύλας ἔχων
- [487] Ὄγκας Ἀθάνας, ξὺν βοῆ παρίσταται,
- [488] Ἰππομέδον τοσχῆ μα καὶ μέγας τύπος·
- [489] ὅλω δὲ πολλήν, ἀσπίδος κύκλον λέγω,
- [490] ἔφριξα δινήσαν τος οὐκ ἄλλως ἐρῶ.
- [491] ὁ σηματουργὸς δ' οὐ τις εὔτελής ἄρ' ήν
- [492] δστις τόδ' ἔργον ὥπασεν πρὸς ἀσπίδι,
- [493] Τυφῶν' [ίέντα πάντα πνοον διὰ στόμα
- [494] λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν·
- [495] ὕφεων δὲ πλεκτάναι συπερίδρομον κύτος
- [496] προσηδάφι σταικοι λογά στορος κύκλου.
- [497] αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ἔνθεος δ' Ἀρει
- [498] βακχᾶς πρὸς ἀλκήν Θυλάξ, ὡς φόβον βλέπων,
- [499] τοιοῦ δε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον·

- [500] Φόβος γὰρ ἥδη πρὸς πύλαις κομπάζεται.
- [501] [Ἐτεοκλῆς]: πρῶτον μὲν Ὁγκα Παλλάς, ἥτις ἀγχίπτολις,
- [502] πύλαι σι γε τῶν, ἀνδρὸς ἔχθαίρουσ' ὕβριν,
- [503] εἴρετε νεοσσῶνῶς δράκοντα δύσοχιμον·
- [504] Ὅπερ βίος δέ, κεδυόντος οὐνοπος τόκος,
- [505] ἀνὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ἡρέθη, θέλων
- [506] ἔξιστορῇσαιμοῖραν ἐν χρείᾳ τύχης,
- [507] οὕτε εἴδος οὔτε θυμὸν οὐδέ τοπλῶν σχέσιν
- [508] μωμητός, Ἐρμῆς δέ εὐλόγως ξυνήγαγεν.
- [509] ἔχθρος γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται,
- [510] ξυνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων
- [511] θεούς· οὐ μὲν γὰρ πύρπνοον Τυφῶν' ἔχει,
- [512] Ὅπερ βίω δὲ Ζεὺς πατήρ ἐπ' ἀσπίδος
- [513] σταδαῖος ἡσται, διὰ χερὸς βέλος φλέγων·
- [514] κούπω τις εἴδε Ζῆνά που νικώμενον.
- [515] τοιάδε μέν τοι προσφίλει αδαιμόνων·
- [516] πρὸς τῶν κρατούντωντος ἐσμέν, οἱ δέ ἡσσωμένων,
- [517] εἰ Ζεύς γε Τυφῶ καρτερώ τεροῖ μάχη·
- [518] Ὅπερ βίω τε πρὸς λόγον τοῦ σήματος
- [519] είκος δὲ πράξειν ἀνδρας ὥδ' ἀντιστάτας,
- [520] σωτήρ γένοιτ' ἀν Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχών.
- [521] [Χορός]: πέποιθα δὴ τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἔχοντ'
- [522] ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας

- [523] δαίμονος, ἔχθρὸν εἴκασμα βροτοῖς τε καὶ
- [524] δαροβίοισι θεοῖσιν,
- [525] πρόσθε πυλᾶν κεφαλὰν ιάψειν.
- [526] [Ἄγγελος]: οὕτως γένου το.τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω,
- [527] πέμπται σι προ σταχθέν ταῦτοι ραίαις πύλαις,
- [528] τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος·
- [529] ὅμινος δ' αἰχμὴν ἦν ἔχει μᾶλλον θεοῦ
- [530] σέβειν πεποιθῶς ὄμματων σ' ὑπέρτερον,
- [531] ἦ μὴν λαπάξειν τοῦ Καδμείων βίᾳ
- [532] Διός· τόδ' αὐδᾷ μητρὸς ἐξ ὀρεσκόου
- [533] βλάστημα καλλίπρωτον, ἀνδρόπαις ἀνήρ·
- [534] στείχει δ' ίου λος ἄρτι διὰ παρηγίδων,
- [535] ὥρας φυούσης, ταρφὺς ἀντέλλουσαθρίξ.
- [536] ὁ δ' ὡμόν, οὔτι παρθένων ἐπώνυμον,
- [537] φρόνημα, γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων, προσίσταται.
- [538] οὐ μὴν ἀκόμη παστός γέφυρα σταται πύλαις·
- [539] τὸ γάρ πόλεως ὄνειδος ἐν ταλκηλάτῳ
- [540] σάκει, κυκλωτῷσώματος προβλήματι,
- [541] Σφίγγ' ὡμόσι τονπροσμεμηχανημένην
- [542] γόμφοις ἐνώματα πρὸν ἐκκρουστον δέμας,
- [543] φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα Καδμείων ἔνα,
- [544] ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε ιάπτεσθαι βέλη.
- [545] ἐλθὼν δ' ἔσοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην,

- [546] μακρᾶς κελεύθουδ' οὐ καταισχυνεῖν πόρον,
- [547] ὁ Παρθενοπάϊος ἄρκάς· ὁ δὲ τοιόσδ' ἀνὴρ
- [548] μέτοικος, ἄργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφάς,
- [549] πύργοις ἀπειλεῖτοισδ' ἂμ μὴ κραίνοι θεός.
- [550] [Ἐτεοκλής]: εἰ γὰρ τύχοι ενῶν φρονοῦσι πρὸς θεῶν,
- [551] αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασιν·
- [552] ἦ τὰν πανώλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο.
- [553] ἔστιν δὲ καὶ τῷδ', δν τέγεις τὸν ἄρκάδα,
- [554] ἀνὴρ ἄκομπος χεὶρ δ' ὄρφη τὸ δράσμιον,
- [555] Ἀκτωρ ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου·
- [556] δος οὐκ ἔασει γλῶσσαν ἐργατῶν ἄτερ
- [557] ἔσω πυλῶν ὑέουσαν ἀλδαίνειν κακά,
- [558] οὐδ' εἰ σαμεῖψαι θηρὸς ἔχθίστου δάκους
- [559] εἰκὼν φέρον ταπολεμίας ἐπ' ἀσπίδος·
- [560] ἦ 'ξω θεν εἴσω τῷ φέρον τιμέμψεται,
- [561] πυκνοῦ κροτησμοῦτυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν.
- [562] θεῶν θελόν των τᾶν ἀληθεύσαιμ' ἐγώ.
- [563] [Χορός]: ἴκνεῖται λόγος διὰ στηθέων,
- [564] τριχὸς δ' ὄρθιας πλόκαμος ἵσταται,
- [565] μεγάλα μεγαληγόρων κλυούσα
- [566] ἀνοσίων ἀνδρῶν. εἴθε γὰρ θεοί
- [567] τοῦδ' ὀλέσειαν ἐν γῆ.
- [568] [Ἄγγελος]: ἔκτον λέγοιμ' ἀνδρασω φρονέστατον,

- [569] ἀλκήν τ' ἄριστον μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν·
- [570] Ὄμολω [σιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος
- [571] κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν·
- [572] τὸν ἀνδροφόν την, τὸν πόλεως ταράκτορα,
- [573] μέγιστον Ἀργει τῶν κακῶν διδάσκαλον,
- [574] Ἐρινύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου,
- [575] κακῶν τ' Ἀδράστῳ τῶν δε βουλευτῇ ριον.
- [576] καὶ τὸν σὸν αὐθίς προσθροῶν ὄμοσπορον,
- [577] ἔξυπτιάζωνδμα, Πολυνείκους βίαν,
- [578] δίς τ' ἐν τελευτῆτονομ' ἐνδατούμενος,
- [579] καλεῖ. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα·
- [580] ἦ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλέσ,
- [581] καλόν τ' ἀκοῦσαι καὶ λέγειν μεθυστέροις,
- [582] πόλιν πατρῷ ανκαὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
- [583] πορθεῖν, στράτευμ' ἐπακτὸνέμβεβληκότα;
- [584] μητρός τε πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη;
- [585] πατρίς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ
- [586] ἀλοῦσα πῶς σοι ξύμαχος γενήσεται;
- [587] ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιλανῶ χθόνα,
- [588] μάντις κεκευθῶς πολεμίας ὑπὸ χθονός.
- [589] μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμονέλπίζω μόρον.
- [590] τοιαῦθ' ὁ μάντις ἀσπίδ' εὔκήλως ἔχων
- [591] πάγχαλκον ηὕδαση μαδ' οὐκ ἐπῆν κύκλω.

- [592] οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
- [593] βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπού μενος,
- [594] ἔξης τὰ κεδυὰ βλαστάνει βουλεύματα.
- [595] τούτω σοφούς τε κάγαθοὺς ἀντηρέτας
- [596] πέμπειν ἐπαινῶ. δεινὸς δὲ θεοὺς σέβει.
- [597] [Ἐτεοκλῆς]: φεῦ τοῦ ξυναλλάσσον τοῷ φριθοῖς βροτοῖς
- [598] δίκαιιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεῖστέροις.
- [599] ἐν παντὶ πράγμῃ δ' ἔσθ' ὅμιλίας κακῆς
- [600] κάκιον οὐδέν, καρπὸς οὐ κομιστέος.
- [601] ἄτης ἄρουραθάνατον ἐκ καρπίζεται.
- [602] ἦ γὰρ ξυνεισβάτπλοιον εὔσεβῆς ἀνήρ
- [603] ναύταισι θερμοῖς καὶ πανουργίᾳ τινὶ
- [604] ὅλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει,
- [605] ἦ ξὺν πολίταις ἀνδράσιν δίκαιοςών
- [606] ἔχθροξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσιν,
- [607] ταύτοις κυρήσαξέκ δίκως ἀγρεύματος,
- [608] πληγεὶς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ ὀδάμη.
- [609] οὕτως δ' ὁ μάντις, υἱὸν Οἰκλέους λέγω,
- [610] σώφρων δίκαιος ἄγαθός εὖ σεβῆς ἀνήρ,
- [611] μέγας προφήτης, ἀνοσίοις ιστούμιγείς
- [612] θρασυστόμοισιν ἀνδράσιν βίᾳ φρενῶν,
- [613] τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν,
- [614] Διὸς θέλον τοξευγκαθελκυσθήσεται.

- [615] δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις
- [616] οὐχ ὡς ἄθυμος οὐδὲ λήματος κάκη,
- [617] ἀλλ' οἴδεν ὡς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχη,
- [618] εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισιν οἱ ξίου·
- [619] φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καὶ ρια.
- [620] ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα, Λασθένους βίαν,
- [621] ἔχθροξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν,
- [622] γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡ βώσαν φύει,
- [623] ποδῶκες ὅμιμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται
- [624] παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἄρπάσαι δόρυ.
- [625] θεοῦ δὲ δῶρον ἐστιν εὖτυχεῖν βροτούς.
- [626] [Χορός]: κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτὰς
- [627] ἀμετέρας τελεῖθ', ὡς πόλις εύτυχῆ,
- [628] δορίπονα κάκ' ἐκτρέποντες ἐς γῆς
- [629] ἐπιμόλους· πύργων δ' ἐκτοθεν βαλὼν
- [630] Ζεύς σφε κάνοι κεραυνῷ.
- [631] [Ἄγγελος]: τὸν ἔβδομον δὴ τόνδ' ἐφ' ἔβδόμαις πύλαις
- [632] λέξω, τὸν αὐτοῦ σοῦ καστιγνητον, πόλει
- [633] οἴας ἀρᾶταικαὶ κατεύχεται τύχας·
- [634] πύργοις ἐπεμβὰςκὰ πικηρυχθεὶς χθονί,
- [635] ἀλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσας,
- [636] σοὶ ξυμφέρεσθαικαὶ κτανῶν θανεῖν πέλας,
- [637] ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῇραώς ἀνδρηλάτην

- [638] φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τεσσασθαι τρόπον.
- [639] τοιαῦτ' ἀυτεῖκαλ θεοὺς γενεθλίους
- [640] καλεῖ πατρῷ αἰγῆς ἐποπτῆρας λιτῶν
- [641] τῶν δὲ γενέσθαι πάγχυ Πολυνείκους βία.
- [642] ἔχει δὲ καὶ νοτηγένεσύ κυκλον σάκος
- [643] διπλούν τε σῆμα προσμεμηχανημένον.
- [644] χρυσή λατον γὰρ ἄνδρα τευχηστὴν ἴδειν
- [645] ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἡγουμένη.
- [646] Δίκη δ' ἄρε εἴναι φησιν, ὡς τὰ γράμματα
- [647] λέγει κατάξωδ' ἄνδρα τόνδε καὶ πόλιν
- [648] ἔξει πατρῷωνδωμάτων τ' ἐπιστροφάς.
- [649] τοιαῦτ' ἔκεινωνέ στὶ τάξευρή ματα.
- [650] σὺ δ' αὐτὸς ἦδη γνῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖ.
- [651] ὡς οὐ ποτ' ἀνδρὶ τῷ δε κηρυκευμάτων
- [652] μέμψη, σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.
- [653] [Ἐτεοκλής]: ὡς θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα στύγος,
- [654] ὥπαν δάκρυ τονά μὸν Οἰδίπου γένος.
- [655] ὥμοι, πατρὸς δῆν νῦν ἀραι τελεσφόροι.
- [656] ἀλλ' οὐ τε κλαίειν οὕτ' ὁδύρεσθαι πρέπει,
- [657] μὴ καὶ τεκνωθῆδυ σφορώτερος γύος.
- [658] ἐπωνύμω δὲ κάρτα, Πολυνείκει λέγω,
- [659] τάχ' εἰσόμεσθατού πίσημ' ὅποι τελεῖ,
- [660] εἴνιν κατάξειχρου σότευκταγράμματα

- [661] ἐπ' ἀσπίδος φλύον τασὺν φοίτω φρενῶν.
- [662] εὶ δ' ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν
- [663] ἔργοις ἐκείνους καὶ φρεσίν, τάχ' ἀν τόδ' ἦν.
- [664] ἀλλ' οὐ τε νιν φυγόν ταμῇ τρόθεν σκότον,
- [665] οὕτ' ἐν τροφαῖσιν, οὕτ' ἐφηβήσαν τάπω,
- [666] οὕτ' ἐν γενεί οιξυλαογῆ τριχώ ματος,
- [667] Δίκη προσεῖδεκαὶ κατηξιώ σατο·
- [668] οὐδ' ἐν πατρῷ αἱμὴν χθονὸς κακού χίᾳ
- [669] οἴμαι νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας.
- [670] ἢ δῆτ' ἀν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος
- [671] Δίκη, ξυνοῦσα φω τὶ παντόλμω φρένας.
- [672] τούτοις πεποιθώσεῖ μι καὶ ξυστήσομαι
- [673] αὐτός· τίς ἄλλος μᾶλλον ἐν δικώ τερος;
- [674] ἄρχον τί τ' ἄρχων καὶ κασι γνήτω κάσις,
- [675] ἔχθρὸς σὺν ἔχθρῷ στήσομαι. φέρ' ὥς τάχος
- [676] κνημῖδας, αἰχμῆς καὶ πέτρων προβλήματα.
- [677] [Χορός]: μή, φίλιτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γένη
- [678] ὄργὴν ὁμοῖος τῷ κάκιστ' αὐδῶ μένω·
- [679] ἀλλ' ἄνδρας Ἄργείοισι Καδμείους ἄλις
- [680] ἐς χεῖρας ἐλθεῖν· αἷμα γὰρ καθάρσιον.
- [681] ἀνδροῖν δ' ὁμαίμων θάνατος ὕδρ' αὐτοκτόνος,
- [682] οὐκ ἔστι γῆρας τοῦ δε τοῦ μιά σματος.
- [683] [Ἐτεοκλῆς]: εἴπερ κακὸν φέροι τις, αἱ σχύνης ἄτερ

[684] ἔστω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσι·
 [685] κακῶν δὲ κάσχρων οὐτιν' εὔκλείαν ἐρεῖς.

Stasimon

- [686] [Χορός]: τί μέμονας, τέκνον; μή τι σε θυμοπληθῆς
 [687] δορίμαργος ἄτα φερέτω· κακοῦδ'
 [688] ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.
 [689] [Ἐτεοκλής]: ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχειθεός,
 [690] ἵτω κατ' οὐρον κῦμα Κωκυτοῦ λαχόν
 [691] Φοίβω στυγηθὲνπᾶν τὸ Λαίου γένος.
 [692] [Χορός]: ὡμοδακής σ' ἄγαν ἥμερος ἔξιτρύηνει
 [693] πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν
 [694] αἵματος οὐ θεμιστοῦ.
 [695] [Ἐτεοκλής]: φίλου γὰρ ἔχθρά μοι πατρὸς τάλαιν' ἀρὰ
 [696] ξηροῖς ἀκλαύτοιςδμασιν προσυζάνει,
 [697] λέγουσα κέρδος πρότερον ύστέρου μόρου.
 [698] [Χορός]: ἀλλὰ σὺ μὴ ποτρύνου· κακός οὐ κεκλήηση
 [699] βίον εὗ κυρήσας· μελάναιγις οὐκ
 [700] εἴσι δόμων Ἐρινύς, ὅταν ἐκ χερῶν
 [701] θεοὶ θυσίαν δέχωνται;
 [702] [Ἐτεοκλής]: θεοῖς μὲν ἥδη πως παρημελήμεθα,
 [703] χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν δλομένων θαυμάζεται.
 [704] τί οὖν ἔτ' ἀν σαίνοιμενόλεθριον μόρον;

- [705] [Χορός]: νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων
- [706] λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλλακτὸς
- [707] ἵσως ἀν ̄ξιθοι θελεμωτέρω
- [708] πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.
- [709] [Ἐτεοκλῆς]: ἔξειζεσεν γάρ οἴδίπου κατεύγματα·
- [710] ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπίων φαντασμάτων
- [711] ὅψεις, πατρῷων χρημάτων δατήριοι.
- [712] [Χορός]: πιθοῦ γυναιξὶ καὶ περ οὐ στέργων δύμας.
- [713] [Ἐτεοκλῆς]: λέγοιτ' ἀνῶν ἄνη τις· οὐ δὲ χρὴ μακράν.
- [714] [Χορός]: μὴ ἀληθηδοὺς σὺ τάσδ' ἐφ' ἐβδόμαις πύλαις.
- [715] [Ἐτεοκλῆς]: τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.
- [716] [Χορός]: νίκην γε μέν τοι καὶ κακὴν τιμᾶς θεός.
- [717] [Ἐτεοκλῆς]: οὐκ ἄνδρ' ὀπλίτην τοῦ τοῦ χρὴ στέργειν ἔπος.
- [718] [Χορός]: ἀλλ' αὐτάδελφοναι μαδρέψασθαι θέλεις;
- [719] [Ἐτεοκλῆς]: θεῶν διδόντωνούκ ἀνέκ φύγοις κακά.

Strophe 1

- [720] [Χορός]: πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον
- [721] θεόν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν,
- [722] παναλαθῆ κακόμαντιν
- [723] πατρὸς εὔκταίαν Ἐρινύν
- [724] τελέσαι τὰς περιθύμους
- [725] κατάρας οἰδιπόδα βλαψίφρονος·

[726] παιδολέτωρ δ' ἔρις ἄδ' ὀτρύνει.

Antistrophe 1

[727] [Χορός]: ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾶ,

[728] Χάλυβος Σκυθᾶν ἄποικος,

[729] κτεάνων χρηματοδαίτας

[730] πικρός, ὡμόφρων σίδαρος,

[731] χθόνα ναίειν διαπίλας,

[732] ὅπόσαν καὶ φθιμένοισιν κατέχειν,

[733] τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους.

Strophe 2

[734] [Χορός]: ἐπεὶ δ' ἀν αὐτοκτόνως

[735] αὐτοδάικτοι θάνωσι,

[735b] καὶ γαία κόνις

[737] πή μελαμπαγές αἷμα φοίνιον,

[738] τίς ἀν καθαρμοὺς πόροι,

[739] τίς ἀν σφε λούσειεν; ὦ πόνοι δόμων

[741] νέοι παλαιοῖσι συμμιγεῖς κακοῖς.

Antistrophe 2

[742] [Χορός]: παλαιγενῆ γὰρ λέγω

[743] παρβασίαν ὠκύποινον,

[743b] αἰῶνα δ' ἐς τρίτον

[745] μένειν, Ἀπόλλωνος εὗτε Λάιος

- [746] βίᾳ, τρὶς εἰπόντος ἐν
- [747] μεσομφάλοις Πυθικοῖς χρηστηρίοις
- [749] θνάσκοντα γέννας ἄτερ σώζειν πόλιν,

Strophe 3

- [750] [Χορός]: κρατηθὲὶς δ' ἐκ φύλων ἀβουλιᾶν
- [751] ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ,
- [752] πατροκτόνον Οἰδιπόδαν,
- [753] ὅστε ματρὸς ἀγνὰν
- [754] σπείρας ἄρουραν; οὐ' ἐτράφη,
- [755] ρίζαν αίματόεσσαν
- [756] ἔτλα· παράνοια συνάγε
- [757] νυμφίους φρενώλεις.

Antistrophe 3

- [758] [Χορός]: κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει·
- [759] τὸ μὲν πίτνον, ἄλλο δ' ἀείρει
- [760] τρίχαλον, δὲ καὶ περὶ πρύμψαν
- [761] πόλεως καχλάζει.
- [762] μεταξὺ δ' ἀλκὰ δι' ὀλίγου
- [763] τείνει, πύργος ἐν εὔρει.
- [764] δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι
- [765] μὴ πόλις δαμασθῇ.

Strophe 4

- [766] [Χορός]: τελειᾶν γὰρ παλαιφάτων ἀρᾶν
- [767] βαρεῖαι καταλλαγαῖ·
- [768] τὰ δ' ὄλο' οὐ παρέρχεται.
- [769] πρόπρυμνα δ' ἐκ βολὰν φέρει
- [770] ἀνδρῶν ἀλφηστᾶν
- [771] ὅλβος ἄγαν παχυνθείς.

Antistrophe 4

- [772] [Χορός]: τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσόνδ' ἔθαύμασαν
- [773] θεοὶ καὶ ξυνέστιοι
- [774] πολύβατός τ' ἄγων βροτῶν,
- [775] ὅσον τότ' Οἰδίπουν τίον,
- [776] τὰν ἀρπαξάνδραν
- [777] κῆρ' ἀφελόντα χώρας;

Strophe 5

- [778] [Χορός]: ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων
- [779] ἐγένετο μέλεος ἀθλίων
- [780] γάμων, ἐπ' ἄλιγει δυσφορῶν
- [781] μαινομένᾳ κραδίᾳ
- [782] δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν·
- [783] πατροφόνῳ χερὶ τῶν
- [784] κρεισσοτέκνων ὁμμάτων ἐπιλάγγθη·

Antistrophe 5

[785] [Χορός]: τέκνοις δ' ἀγρίας

[786] έφῆ | κεν ἐπι | κότους | τροφᾶς,

[787] αἰαῖ, πικρο | γλώσσους | ἄρας,

[788] καὶ σφε σιδαρονόμω

[789] διὰ χερί ποτε λαχεῖν

[790] κτήματα· νῦν δὲ τρέω

[791] μὴ τελέσῃ καμψίπους Ἐρινύς.

[792] [Ἄγγελος]: θαρσεῖ | τε, παῖ δες μη τέρων | τεθραμ | μέναι.

[793] πόλις | πέφευ | γενῆ | δε δού | λιον | ζυγόν.

[794] πέπτω | κεν ἀν | δρῶν ὁ βρίμων | κομπά σματα·

[795] πόλις | δ' ἐν εὐδίᾳ | τε καὶ | κλυδωνίου

[796] πολλαῖ | σι πληγαῖς ἄντ λον οὐκ | ἔδεξατο.

[797] στέγει | δὲ πύρ γος, καὶ | πύλας | φερεγ γύοις

[798] ἐφραξάμε | σθαμονο μάχοι | σπρο στάταις·

[799] καλῶς | ἔχει | τὰ πλεῖστ', | ἐν ἔξ | πυλώμασι.

[800] τὰς δ' ἐβδόμας ὁ σεμνὸς ἐβδομαγέτης,

[801] ἄναξ | Ἀπόλλωνεί λετ', | Οὐδίπου γένει

[802] κραίνων | παλαιὰς λαίου δυσβου λαίας.

[803] [Χορός]: τί δ' ἔστι πρᾶγμα νεό κοτον πόλει πλέον;

[804] [Ἄγγελος]: πόλις | σέσω σται βασι λέες | δ' ὄμο σποροι—

[805] [Χορός]: τίνες; | τί δ' εἴπας; παραφρονῶ φόβῳ λόγου.

[806] [Ἄγγελος]: φρονοῦ σα νῦν | ἄκουσον οἱ δίπου τόκοι

- [807] [Χορός]: οὖτις γῶ τάλαινα, μάντις εἰ μὲ τῶν κακῶν.
- [808] [Ἄγγελος]: οὐδέ αὖ φιλέκτως μὴν κατεσποδημένοι—
- [809] [Χορός]: ἐκεῖθι κεῖ σθον; βαρέα δ' οὖν ὅμως φράσον.
- [810] [Ἄγγελος]: ἄνδρες τεθνᾶ σινέκχερῶν αὐτοὶ κτόνων.
- [811] [Χορός]: οὔτως ἀδελφαῖς χεροῖς σὺν ἡ ναίρονθ' ἄμα;
- [812] οὔτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἄγαν.
- [813] αὐτὸς δ' ἀναλοῦ δῆτα δύσποτμον γένος.
- [814] τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύεσθαι πάρα·
- [815] πόλιν μὲν εὖ πράσσουσαν, οἱ δ' ἐπιστάται,
- [816] δισσὼς στρατηγῶν, διέλαχον σφυρηλάτω
- [817] σκύθη σιδήρωκτη μάτων παμπησίαν.
- [818] ἔξουσι δ' ἦν λάβωσινέν ταφῇ χθονός,
- [819] πατρὸς κατ' εὖχὰς δυσπότμως φορούμενοι.
- [820] [πόλις σέσωσται βασιλέοιν δ' ὁμοσπόροιν]
- [821] πέπωκεν αἴμα γαῖ' ὑπάλληλων φόνῳ.

Stasimon

- [822] [Χορός]: ὡ μεγάλε Ζεῦ καὶ πολιούχοι
- [823] δαίμονες, οὖ δὴ Κάδμου πύργους
- [824] τούσδε δύεσθε,
- [825] πότερον χαίρω κάπολο λύξω
- [826] πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι.
- [827] ἦ τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας

[830]	ἄτέκνους κλαύσω πολεμάρχους;
[831]	οὖ δῆτ' ὁρθῶς κατ' ἐπω νυμίαν
[832]	καὶ πολυνεικεῖς
[832b]	ἄλοντ' ἀσεβεῖ διανοίᾳ.

Strophe 1

[833] [Χορός]:	ὦ μέλαινα καὶ τε λεία γένεος Οἰδί πουτ' ἄρα,
[834]	κακόν με καρδίαν τι περιπίτνει κρύος.
[835]	ἔτευξα τύμβῳ μέλος
[836]	Θυιὰς αίματοσταγεῖς
[837]	νεκροὺς κλύουσαδυσμόρως
[838]	θανόντας· ἦ δύσορνις ἃ δε
[839]	ξυναυλία δορός.

Antistrophe 1

[840] [Χορός]:	ἔξεπραξεν, οὐδ' ἀπεῖπεν πατρόθεν εὔκταί αφάτις·
[842]	βουλαὶ δ' ἅπιστοι λαΐου διήρκεσαν.
[843]	μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν·
[844]	θέσφατ' οὐκ ἀμβλύνεται.
[845]	ἴὼ πολύστονοι, τόδ' ἡρ γάσασθ
[846]	ἀπιστον· ἥλθε δ' αἰλακτὰ
	Unglaubliches: unbelievable:
[847]	πήματ' οὐ λόγω.
[848]	τάδ' αὐτόδηλα προῦπτος ἀγγέλου λόγος·
[849]	διπλαῖν μερίμναινδιδύμα νῦν ὄρῶ κακά,

- [850] αύτοφόνα, δίμορα τέλεα τάδε πάθη. τί φῶ;
- [852] τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων ἐφέστιοι;
- [854] ἀλλὰ γόνων, ὡς φίλαι, κατ' οὔρον
- [855] ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν
- [856] πίτυλον, ὅς αἰὲν δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται
- [857] τὰν ἄστολον μελάγκροκον θεωρίδα,
- [858] τὰν ἄστιβῃ Παιῶνι, τὰν ἀνάλιον
- [860] πάνδοκον εἰς ἀφανῆ τε χέρσον.
- [861] ἀλλὰ γὰρ ἥκουσ' αἴδ' ἐπὶ πρᾶγος
- [862] πικρὸν Ἄντιγόνη τ' ἡδ' Ἰσμήνη,
- [863] θρῆνον ἀδελφοῖν· οὐκ ἀμφιβόλως
- [864] οἴμαι σφ' ἔρατῶν ἐκ βαθυκόλπων
- [865] στηθέων ἕσειν ἄλγος ἐπάξιον.
- [866] ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης
- [867] τὸν δυσκέλαδόν θ' ὑμνον Ἐρινύος
- [868] ἵαχεῖν Αίδατ'
- [870] ἔχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλη πειν..
- [871] δυσαδελφόταται πασῶν ὀπόσαι
- [872] στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται,
- [873] κλαίω, στένομαι, καὶ δόλος οὐδεὶς
- [874] μὴ κ φρενὸς ὁρθῶς με λιγαίνειν.

Strophe 2

- [875] [Χορός]: ἵω ἵω δύσφερονες,
- [876] φίλων ἄπιστοικαὶ κακῶν ἀτρύμονες,
- [877] δόμους πατρώους ἐλόντες
- [878] μέλεοι σὺν αἰχμῇ.
- [879] μέλεοι δῆθ' οἱ μελέους θανάτους
- [880] εὔρον το δόμων ἐπὶ λύμῃ.

Antistrophe 2

- [881] [Χορός]: ἵω ἵω δωμάτων
- [882] ἐρεψίτοιχοικαὶ πικρὰς μοναρχίας
- [883] ἰδόντες, ἥδη διήλλαχθε
- [885] σὺν σιδάρῳ.
- [886] κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα
- [887] πότνι' Ἐρινύς ἐπέκρανεν.

Strophe 3

- [888] [Χορός]: δι' εὐωνύμων τετυμένοι,
- [889] τετυμένοι δῆθ', όμοισπλάγχνων
- [890] τε πλευρωμάτων
[891] [Zele ost]
- [892] αἰαῖ δαιμόνιοι,
- [893] αἰαῖ δ' ἀντιφόνων θανάτων ἀραῖ.
- [895] διανταίαν λέγεις δόμοισι καὶ
- [896] σώμασιν πεπλαγμένους,

- [897] ἀναυδάτῳ μένει
- [898] ἀραιώ τ' ἐκ πατρὸς
- [899] οὐ διχόφρονι πότμῳ.

Antistrophe 3

- [900] [Χορός]: δίήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος,
- [901] στένουσι πύργοι, στένει
- [902] πέδον φίλανδρον· μένει
- [903] κτέανα δ' ἐπιγόνοις,
- [904] δι' ὃν αἰνομόροις,
- [905] δι' ὃν νεῖκος ἔβα θανάτου τέλος.
- [907] ἐμοιράσαντο δ' ὁξυκάρδιοι
- [908] κτήμαθ', ὥστ' ἵσον λαχεῖν.
- [909] διαλλακτῆρι δ' οὐκ
- [909b] ἀμεμφείᾳ φίλοις,
- [910] οὐδ' ἐπίχαρις Ἀρης.

Strophe 4

- [911] [Χορός]: σιδαρόπλακτοι μὲν ὃδ' ἔχουσιν,
- [912] σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσι,
- [913] τάχ' ἂν τις εἴποι, τίνες;
- [914] τάφων πατρώων λαχαί.
- [915] ἀχάεις δόμων μάλ' αὐτούς
- [916] προπέμπει δαϊκτὴρ

- [917] γύος αύτόστονος, αύτοπήμων,
- [918] δαιόφρων, οὐ φιλογαθής,
- [919] ἔτυμως δακρυχέων ἐκ
- [920] φρενός, ἢ κλαιομένας μου
- [921] μινύθει τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτοιν.

Antistrophe 4

- [922] [Χορός]: πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν
- [923] ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας,
- [924] ξένων τε πάντων στίχας
- [925] πολυφθόρους ἐν δαῖ.
- [926] δυσδαίμων σφιν ἢ τεκοῦσα
- [927] πρὸ πασῶν γυναικῶν
- [928] ὁπόσαι τεκνογόνοι κέκληνται.
- [929] παῖδα τὸν αὐτᾶς πόσιν αὐτὰ
- [930] θεμένα τούσδ' ἔτεχ', οἱ δ' ὥδ'
- [931] ἔτελεύτασαν ὑπ' ἀλλα||λοφόνοις
- [932] χερσὶν ὁμοσπόροισιν.

Strophe 5

- [933] [Χορός]: ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι,
- [934] διατομαῖς οὐ φίλαις,
- [935] ἔριδι μαινομένα,
- [936] νείκεος ἐν τελευτῇ.

- [937] πέπαυται δ' ἔχθος, ἐν δὲ γαίᾳ
- [938] ζόα φονορύτω
- [939] μέμεικται· κάρτα δ' εἴσ' δμαῖμοι.
- [940] πικρὸς λυτὴρ νεικέων δὲ πόντιος
- [941] ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθεὶς
- [942] θακτὸς σίδαρος· πικρὸς δὲ χρημάτων
- [943] κακὸς δατητὰς Ἀρης ἀρὰν πατρῷ||αν
- [944] τιθεὶς ἀλαθῆ.

Antistrophe 5

- [945] [Χορός]: ἔχουσι μοῖραν λαχόντες οἱ μέλεοι
- [946] διοδότων ἀχθέων.
- [947] ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς
- [948] πλούτος ἄβυσσος ἔσται.
- [949] ἵω πολλοῖς ἐπανθίσαντες
- [950] πόνοισι γενεάν.
- [951] τελευταῖαι δ' ἐπηλάλαξαν
- [952] Ἀραι τὸν δέκανον νόμον, τετραμμένου
- [953] παντρόπῳ φυγῇ γένους.
- [954] ἔστακε δ' Ἀτας τροπαῖον ἐν πύλαις,
- [955] ἐν αἷς ἐθείνοντο, καὶ δυοῖν κρατή||σας
- [956] ἔληξε δαίμων.
- [957] [Ισμήνη]: σὺ δ' ἔθανες κατακτανών.

[958] δορὶ δ' ἔθανες

[960] μελεο παθής.

[962] ἵτω δάκρυ.

[964] κατακτάς.

Strophe 6

[966] [Ἀντιγόνη]: ἡέ.

[966b] [Ισμήνη]: ἡέ.

[967] [Ἀντιγόνη]: μαίνεται γόοισι φρήν.

[968] [Ισμήνη]: ἐντὸς δὲ καρ δία στένει.

[969] [Ἀντιγόνη]: ίώ ίώ πάνδυρ τεσύ.

[970] [Ισμήνη]: σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε.

[971] [Ἀντιγόνη]: πρὸς φίλου ἔφθισο.

[972] [Ισμήνη]: καὶ φίλον ἔκτανες.

[973] διπλᾶ δ' ὄρᾶν

[975] [Ἀντιγόνη]: ἄχεα τῶνδε τάδ' ἐγγύθεν.

[976] [Ισμήνη]: πέλας ἀδελφέ' ἀδελφεῶν.

[977] [Χορός]: ίώ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά, πότνιά τ' Οἰδίπου σκιά,

[979] μέλαιν' Ἐρινύς, μεγα σθενής τις εῖ.

Antistrophe 6

[980] [Ἀντιγόνη]: ἡέ.

[980b] [Ισμήνη]: ἡέ.

[981] [Ἀντιγόνη]: δυσθέατα πήματα

[982] [Ισμήνη]: ἔδειξεν ἐκ |φυγᾶς| ἐμοί.

[983] [Άντιγόνη]: ούδ' |κεθ'| ώς |κατέκτανεν.

[984] [Ισμήνη]: σωθεὶς |δὲ πνεῦμ'| ἀπώλεσεν.

[985] [Άντιγόνη]: ὢλεσε δῆτ' ἄγαν

[986] [Ισμήνη]: καὶ τὸν ἐνόσφισεν.

[987] τάλαν |πάθος.

[989] [Άντιγόνη]: δύστονα κήδε' ὁμαίμονα.

[990] [Ισμήνη]: δίνυγρα τριπάλτων πημάτων.

[991] [Χορός]: ἵω Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά, πότνιά τ' Οἰδίπου σκιά,

[993] μέλαιν' |Ἐρινύς, ἥ| μεγασθενής τις εἶ.

[994] [Άντιγόνη]: σὺ τοί νιν οἴσθα διαπερῶν—

Epode

[995] [Ισμήνη]: σὺ δ' οὐδὲν |στερος| μαθών—

[996] [Άντιγόνη]: ἐπεὶ |κατῆλθες| πόλιν,

[997] [Ισμήνη]: δορός |γε τῷδ'| ἀντηρέτας.

[998] [Άντιγόνη]: ὀλοὰ λέγειν.

[999] [Ισμήνη]: ὀλοὰ δ' ὄραν.

[1000] [Άντιγόνη]: ἵω πόνος—

[1001] [Ισμήνη]: ἵω κακά—

[1002] [Άντιγόνη]: δώμασι καὶ χθονί.

[1003] [Ισμήνη]: πρὸ πάντων δ' ἐμοί.

[1004] [Άντιγόνη]: καὶ τὸ πρόσω γ' ἐμοί.

- [1005] [Ισμήνη]: Ιώ Ιώ δυστόνων κακῶν, ἔναξ.
- [1006] [Ἀντιγόνη]: Ιώ Ιώ πάντα πολυπονώτατοι.
- [1007] [Ισμήνη]: Ιώ Ιώ δαιμονῶντες ἄτα.
- [1008] [Ἀντιγόνη]: Ιώ Ιώ, ποῦ σφε θίσομεν χθονός;
- [1009] [Ισμήνη]: Ιώ, ὅπου σ τι τιμώτατον.
- [1010] [Ἀντιγόνη]: Ιώ Ιώ, πῆμα πατρὶ πάρευνον.
- [1011] [Κῆρυξ]: δοκοῦν τα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρὴ
- [1012] δήμου προβούλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως·
- [1013] Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονὸς
- [1014] θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς.
- [1015] στυγῶν γὰρ ἔχθροὺς θάνατον εἰ λετέν πόλει
- [1016] ἱερῶν πατρῷωνδ' ὅσιοις ὡν μοιμφῆς ἄτερ
- [1017] τέθνηκεν οὐ περ τοῖς νεοῖς θυήσκειν καλόν.
- [1018] οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν·
- [1019] τούτου δ' ἀδελφὸν τόνδε Πολυνείκους νεκρὸν
- [1020] ἔξω βαλεῖν ἄθα πτονάρπαγὴν κυσίν,
- [1021] ὡς ὅντ' ἀναστατῆρκαδμείων χθονός,
- [1022] εὶ μὴ θεῶν τις ἔμποδῶν ἔστη δορὶ
- [1023] τῷ τοῦδ' ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτήσεται
- [1024] θεῶν πατρῷων, οὓς ἀτιμάσας ὅδε
- [1025] στράτευμ' ἐπακτὸνέμβαλὼν ἥρει πόλιν.
- [1026] οὕτω πετῇ νῶντόνδ' ὑπὸ οἴλων δοκεῖ
- [1027] ταφέντ' ἀτίμως τούπιτίμιον λαβεῖν,

- [1028] καὶ μῆθ' ὁμαρτεῖντυμ|βοχόα χειρῶ ματά
- [1029] μῆτ' ὁξυμόλ ποιηπροσσέβειν οἰμώγ μασιν,
- [1030] ἄτιμον εἴναι δ' ἐκ φορᾶς φίλων ὑπο.
- [1031] τοιαῦτ' ἔδοξετῷδε Καδμείων τέλει.
- [1032] [Ἀντιγόνη]: ἔγώ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω·
- [1033] ἦν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλη,
- [1034] ἔγώ σφε θάψω κάννα κίνδυνον βαλῶ
- [1035] θάψασ' ἀδελφὸντὸν ἐμόν, οὐδ' αἰσχύνομαι
- [1036] ἔχουσ' ἄπιστοντήνδ' ἀναρχίαν πόλει.
- [1037] δεινὸν τὸ κουνὸν σπλάγχνον, οὖ πεφύκαμεν,
- [1038] μητρὸς ταλαίνηςκάποδυ στήνου πατρός.
- [1039] τοιγάρ θέλουσ' ἄκοντικοινώνει κακῶν
- [1040] ψυχή, θανόντιζῶ σα συγγόνω φρενί.
- [1041] τούτου δὲ σάρκας οὐδὲ κοιλογάστορες
- [1042] λύκοι σπάσονταιμὴ δοκησάτωτινί.
- [1043] τάφον γὰρ αὐτῷ καὶ κατασκαφὰς ἔγώ,
- [1044] γυνή περ οὐσα, τῷδε μηχανήσομαι,
- [1045] κόλπω φέρουσαβυσσίνου πεπλώματος.
- [1046] καύτὴ καλύψωμηδέ τῷ δόξῃ πάλιν·
- [1047] θάρσει, παρέσταψηχανῇ δραστήριος.
- [1048] [Κῆρυξ]: αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τάδε.
- [1049] [Ἀντιγόνη]: αὐδῶ σὲ μὴ περισσάκηρύσσειν ἐμοί.
- [1050] [Κῆρυξ]: τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκ φυγῶν κακά.

[1051] [Ἀντιγόνη]: τράχυν'. ἄθα πτοςδ' οῦ τος ού γενή σεται.

[1052] [Κῆρυξ]: ἀλλ' δν πόλις στυγεῖ, σὺ τι μήσεις τάφω, ;

[1053] [Ἀντιγόνη]: ἥδη τὰ τοῦ δε δια τετί μηται θεοῖς.

[1054] [Κῆρυξ]: οῦ, πρίν γε χώραν τίν δε κιν δύνω βαλεῖν.

[1055] [Ἀντιγόνη]: παθῶν κακῶς κακοῦ σινάν τημεί βετο.

[1056] [Κῆρυξ]: ἀλλ' εἰς ἅπαν ταςάνθ' ἐνὸς τόδ' ἔργον ἦν.

[1057] [Ἀντιγόνη]: ἔρις περαί νεψι θον ὑστάτη θεῶν.

[1058] έγώ δὲ θάψω τόν δε· μὴ μακρο γόρει.

[1059] [Κῆρυξ]: ἀλλ' αὐτόβου λοςσθ', ἀπεν νέπωδ' ἔγώ.

[1059b] [Χορός]: φεῦ φεῦ.

[1060] ὡ μεγά λαυχοι καὶ φθερ σιγενεῖς

[1061] Κῆρες Ἐρινύες, αἴτ' Οἰδιπόδα

[1062] γένος ὡλέσατε πρυμνόθεν ούτως,

[1063] τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μή σωμα;

[1064] πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλαίειν

[1065] μήτε πρόπεμπειν ἐπὶ τύμβον·

[1066] ἀλλὰ φοβοῦμαι κάποιρέπομαι

[1067] δεῖμα πολιτῶν.

[1068] σύ γε μὴν πολλῶν πενθη τήρων

[1069] τεύξει· κεῖνος δ' ὁ τάλας ἄγοος

[1070] μονόκλαυτον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς

[1071] εῖσιν· τίς ἀν οὖν τὰ πίθοι το;

[1072] [Ἡμιχόριον Α]: δράτω τι πόλις καὶ μὴ δράτω
etwas something

[1073] τοὺς κλαίοντας Πολυνεῖκη.

[1074] ἡμεῖς μὲν ὕμεν καὶ συνθάψομεν

[1075] αἴδε προπομποί. καὶ γὰρ γενεᾶ

[1076] κοινὸν τόδ' ἄχος, καὶ πόλις ἄλλως

[1077] ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.

[1078] [Ἡμιχόριον Β]: ἡμεῖς δ' ἅμα τῷδ', ώσπερ τε πόλις

[1079] καὶ τὸ δίκαιον ἔυνεπαινεῖ.

[1080] μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἴσχὺν

[1081] ὅδε Καδμείων ἥρου ξεπόλιν

[1082] μὴ ||'νατρα πῆνα μηδ' ἀλλοδαπῷ

[1083] κύματι φωτῶν

[1084] κατακλυσθῆναι τὰ μάλιστα.